

Gröna Seniorer i stockholmsregionen

Miljöpartiet de gröna

c/o Miljöpartiet, Pustegränd 1-3, 118 20 Stockholm

Pg 52 05 37-2, bg 431-3524. Orgnr 80 24 46- 97 47

Hemsidan: <http://gronaseniorer.nu/> – eller sök på Gröna Seniorer

Stockholm 25 september 2016

Till kommunstyrelsen och äldrenämnden i Stockholms stad

Remissvar, äldreboendeutredningens delrapport maj 2016

Vi är positiva till förslaget om att omvandla trygghetsboenden och seniorboenden till bemannade boenden. Det är dock viktigt att denna förändring inte innebär att ytterligare servicehus läggs ner.

Det är bra att den som fyllt 75 år ska få plats på ett s.k. mellanboende, som är en form av trygghetsboende med aktivitetslokaler och bemanning. Utredningen föreslår att biståndsbedömning inte tillämpas men plats förmedlas av bostadsförmedlingen enligt kösystemet till den som fyllt 75 år och känner sig otrygg eller har medicinska skäl eller känner sig socialt isolerad.

Gröna Seniorer anser att den som fyllt 85 år ska ha rätt att utan biståndsbedömning få plats på servicehus eller vård- och omsorgsboende, något som av lagskäl inte är möjligt i dag. Lösningen bör då vara att biståndsreglerna ändras så att detta i praktiken blir möjligt.

Biståndsbedömningen måste generellt bli betydligt generösare. Därmed skulle det bli lättare att få plats på servicehus och vård- och omsorgsboenden.

Servicehus m m. Många platser i servicehus har lagts ner under årens lopp och enligt utredningen fanns det våren 2016 1.673 platser på 16 servicehus i Stockholms stad. Servicehus är en utmärkt boendeform och mötet ansåg att det är grundläggande att dessa platser får vara kvar och att fler servicehus byggs. Det är inte rimligt att kommunen ska ha som mål att minska boendetiden på servicehus.

Vi ställer oss frågande till att målgruppen för boende på servicehus ska minskas. Det stämmer inte med önskemålet om ökad valfrihet

De lägenheter som Micasa hyr ut till andra än äldre bör successivt omvandlas till äldrebostäder.

Det är positivt att s.k. profilboenden och intressentboenden etableras.

Det behövs även fler vård- och omsorgsboenden.

Närhetsprincipen. Staden disponerar ca 1.000 platser på äldreboenden i andra kommuner. I fortsättningen bör ansträngningarna öka att hitta platser i äldreboenden i eller nära personens stadsdel. Den s.k. närhetsprincipen bör alltid tillämpas samtidigt bör det inte vara vattentäta skott mellan stadsdelsområdena. Det behövs generellt bättre samordning mellan stadsdelsnämnderna för att bättre kunna utnyttja stadens möjligheter att placera efter önskemål.

Samordning. Nu är en ganska stor andel (12 %) av platserna i servicehus tomma och det är viktigt att staden ökar sin information om detta, via post och lokala media. För de flesta äldre är det angeläget att få bo i den egna stadsdelen även i fortsättningen. En central samordning av antalet platser på äldreboenden i stadsdelarna bör ske så att det blir möjligt att få plats utanför den egna stadsdelen för den som så önskar.

Korttidsboenden. I stadens fortsatta utredningsarbete bör antalet platser på korttidsboenden redovisas liksom hur många ansökningar som beviljas respektive avslås. Eftersom äldre ska bo kvar hemma så länge som möjligt försämras efter hand hälsotillståndet och ensamheten tilltar. Korttidsboendets vikt som avlastning efter sjukhusvistelse, vid förändringar i hemmiljön eller som avlastning för anhöriga bör betonas ytterligare.

Tillgängligheten. Med tilltagande ålder minskar rörligheten och som utredningen påpekar bör utförligare information inhämtas – och spridas – om tillgängligheten, främst i det kommunala bostadsbeståndet. Via bostadsförmedlingen eller på annat sätt bör det tas fram sådan information även om det privata beståndet.

Anpassningar som gjorts till personer med rörelsehinder ska inte tas bort efter det att personen flyttat. Vad som är bra för personer med funktionsedsättning är vanligen bra för alla. Dessutom blir vi allt fler äldre. Det verkar egendomligt att den enskilde som fått en anpassning t.ex. i en port eller trappa i allmänna utrymmen blir ägare till detta. Det bör utredas hur ansvaret och ägandet kan generaliseras, t.ex. att kommunen är ägare eller att ägandet övergår till fastighetsägaren. Om anpassningen blir kvar kan också flera i samma hus nyttja anpassningen och kostnaderna kan minska. Det verkar för övrigt vara ett slöseri med kommunens medel att först göra en installation av en åtgärd och därefter bekosta borttagandet.

Bemanninng. Utredningen föreslår att det ska finnas bemanning i de s.k. mellanboendena på vardagar. Personalbehovet kan dock vara lika stort på helger, inte minst under långhelger då ensamheten kan kännas extra stor.

Hemtjänst. Ett problem är att äldre – även de som inte finns på äldreboenden – får träffa många olika personer från hemtjänsten. Det stora antalet utförare är i sig ett problem och antalet bör minskas kraftigt, helst till endast en eller ett par utförare så så att verksamheterna blir rationella. Kontinuitet och kvalitet ökar och kostnaderna för kommunen minskar.

Privata hus. Utredningen behandlar huvudsakligen Stockholms stads egna bolag, d.v.s. de som ägs genom Micasa och sådana som byggts genom fastighetbolagen. Men det finns ju också privata äldreboenden av olika slag. Det är rimligt att utredaren får ett tilläggsuppdrag att beskriva läget också inom den privata sektorn. Den är ju en viktig del av den bostadsmarknad som de äldre möter och ska ta ställning till.

GRÖNA SENIORER I STOCKHOLMSREGIONEN/Styrelsen

Enligt uppdrag styrelsen

Vivianne Gunnarsson